

ning, der gik ud paa, at dette Embede skulde falde bort ved Balance. Tidligere har denne Post været opført under Kultusministeriet under Littr. A., Ministeriets Embedsmænd og Betjente, som et særegent Departement. Da Sagen dengang var til Behandling her, blev det af Udvalget indfaldet, at den af mig nys nævnte Anmærkning skulde falde bort, og dette Forslag blev vedtaget med 26 Stemmer mod 6, ligesom det senere ligeledes tiltraadtes af det andet Thing. Den Grund, hvorpaa Udvalget for 2 Aar siden støttede sin Indstilling, var, at man ikke fandt, at Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Embede skulde betragtes som mere interimistisk, er modent til at afgjøres gennem Finantsloven. Den samme Betragtning maa jeg tilføje, at jeg finder endnu gjør sig gjældende. Foraaendit der for denne Anmærkning er anført, at ifølge Loven af 31te Marts 1860 er dette Embede ikke optaget som noget normeret Embede under Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, og derfor maa betragtes som en extraordinair Post, forekommer det mig, at dette ikke har nogen Indflydelse paa Afgjørelsen af Sagen, eftersom der, siden denne Lov kom ud, er tre Finantslove, paa hvilke denne Anmærkning ikke har været optagen, nemlig Finantslovene for 1860—61, 1861—62 og 1862—63. Tilføielsen af denne Bestemmelse, som den nu findes i Finantsloven, er optagen i det andet Thing efter Forslag af et Mindretal i Finantsudvalget, der har fundet, at der var en Overeensstemmelse mellem denne Post og Underviisningsinspektørens for det lærde Skolevæsen, hvilken sidste Post er bestemt at skulle bortfalde ved Balance. Det forekommer mig imidlertid ikke, at der er en saadan Analogi mellem disse to Poster. Underviisningsinspektøren for det lærde Skolevæsen har en meget betydelig Virksomhed, der ligger udenfor hans Stilling som saadan, medens Over-skolelederen ikke har noget andet Embede; dette opfylder fuldkommen hele hans Tid, og jeg tror, at det er bekendt for flere Medlemmer af det høie Thing, hvormeget Indflydelse denne Mand's Virksomhed har havt paa Skolevæsenet hele Landet rundt. Det vil iøvrigt sees, at der er en Forskjel paa denne Anmærkning, som den nu findes, og som den for to Aar siden fandtes i

Finantslovsforslaget, idet det nu blot hedder: „Ved Balance ophører dette Beløb at udbetales som fast Gage“. Tidligere stod der derimod, at Embedet skulde bortfalde ved Balance. Imidlertid forekommer det mig dog, at denne Anmærkning gaaer ud paa det Samme som den tidligere, nemlig paa: at gjøre Embedet mere løst og Embedsmændens Stilling mere usikker. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg antager, at den høitærede Minister vil understøtte det Forslag, jeg har tilladt mig at stille.

Af de Punkter i § 10; som jeg har tilladt mig at omtale ved Sagens første Behandling, er der to, der have fremkaldt Endringsforslag fra to ærede Medlemmer af Thinget. Hvad det første af dem, nemlig Afgiften under Universitetet til Examenkommissioner, angaaer, da skal jeg ikke til, hvad jeg tidligere har anført, føle noget Videre, idet jeg antager, at den høitærede 3die Landsthingsmand for 1ste Areds (Clausen), der har stillet Endringsforslaget, selv vil udtale sig derom. Jeg skal blot tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig at være en ganske besynderlig Plads at opstille denne Bestemmelse paa, at nemlig Universitetet, fra hvilket man vil tage Examenvirksomheden, skal betale Omkostningerne ved disse Examenkommissioner, om hvilke det ikke selv har yttret noget Ord. — Med Hensyn til det andet Punkt, da venter jeg ogsaa, at den ærede Landsthingsmand (Jacobæus), der dertil har stillet Endringsforslag, næriere vil udtale sig. Jeg har allerede ved Sagens første Behandling gjort opmærksom paa, at, nægtet jeg maatte finde, at, naar man betragtede Spørgsmaalet fra Principets Side, vilde der være gyldig Grund til at lade denne Post gaae ud, var der dog, naar man saae det fra den praktiske Side, Meget, der talte for at lade den blive staaende, som den oprindeligt stod paa Finantslovsforslaget. — Jeg skal endnu med et Par Ord tillade mig at omtale et Punkt, som jeg vel ogsaa berørte ved første Behandling, men som jeg dog ikke nærmere kunde gaae ind paa, da den høitærede Kultusminister ikke var tilstede. Det er nemlig gaaet mig mange Gange saaledes, naar jeg er kommen over Kongens Nytorv, at jeg i mit stille Sind har grænnet